

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gid. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 28. Sinoči je neki izvošček povozil načelnika parlamentarne komisije viteza Jaworskega in ga ranil nekoliko. Upati je, da vitez Jaworski kmalo okreva.

Dunaj 28. Voditelju rudniškega ravnateljstva v Idriji, višjemu rudniškemu svetniku Jos. Čermaku, je podelil cesar povodom njegovega umirovljenja naslov dvornega svetnika.

Budimpešta 28. (Zbornica poslancev.) Preden se je prešlo na dnevni red, je opozicija zahtevala štiri glasovanja po imenih o tem, da-li smejo poslanci govoriti pred dnevnim redom. Na to so se nadaljevala glasovanja po imenih, ki so bila na dnevnem redu že prej. Ko se je istih izvršilo troje, se je zaključila seja. Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Berolin 28. (Zbornica poslancev.) O drugem čitanju proračuna ministerstva za zunanje stvari je vprašal poslanec Eyuern (nacionalni liberalci), da-li je poslaništvo pri vatikanu koristno za spravo z papeževim stolom. Državni minister Miquel je izjavil, da vlada ne misli, da bi se s tem zastopstvom motila mir in sprava, nego naobratno, da se s trajnim poslaništvom oboje utrdi še bolj.

Berolin 28. «Reichsanzeiger» objavlja ukaz, s katerim je na podlagi zakona od 31. marca 1898 dobiti 3%no posojilo v znesku 55,629.991 mark, ki se porabi za državno vojsko, za mornarico in za državne železnice.

Rim 28. (Komora.) Komora je nadaljevala posvetovanje o italijansko-francoski trgovinski pogodbi. Potem, ko je govorilo več govornikov in je izjavil minister za zunanje stvari, da je vlada trgovinsko pogodbo z Francijo sklenila v prepričanju, da bode ista jako koristna obema narodoma, je bila generalna razprava zaključena. Ministerski predsednik je izjavil, da se v obče strinja z dnevnim redom, katerega je predložil poslanec Pinchio in po katerem naj zbornica v obče sprejme sedanjo obliko pogodbe in naj potem preide v podrobno razpravo. Vsi drugi dnevniki redi so bili umaknjeni, a vsprejel se je dnevni red, katerega je predlagal Pinchio. Na so se še rešili posamični členi pogodbe, na kar je bila predloga vsprejeta v tajnem glasovanju z 226 glasovi proti 34.

Sredec 28. Ukupni kabinet je podal svojo ostavko. Kakor se glasi, prevzame Grokov nalogo, da sestavi kabinet.

New-York 28. Neka brzjavka iz Washingtona javlja, da se je, kakor poroča general Otis, položaj na Filipinah zboljšal in da je ponehala razburjenost.

Madrid 28. Po vsej srednji in zapadni Španiji močno sneži.

Mili narod!

Le kratak čas — ne popolni dve leti — nas loči od onega pomembnega dne, ko se bode navršila stoletnica rojstva najimenitnejšega pesnika našega — dr. Franceta Prešerna.

Ali je treba obširneje ponavljati, kaj je bil Prešeren slovenskemu narodu? Vsak količjak izobražen, svesten Slovenec nosi z ljubeznijo in

spoštovanjem sliko pesnikovo v svojem srcu in imenuje s ponosom njegovo ime.

V oni dobi, ko je slovenska muza še po otroški jecala, izlival je nje ljubljene Prešeren svoje čute v najkrasnejšo jezikovno obliko ter ustvaril Slovincem pesniški jezik, seznanil jih s pesniškimi oblikami in povzdignil slovenski jezik z one sramotne stopinje, ko je rabil le hlapcem in pastirjem, na ono odlično mesto, kjer rabi vsem slojem slovenskega naroda v zasebnem in javnem življenju.

Prešeren je bil oni, ki je najgorkeje čutil krivico, ki se je delala slovenskemu norodu in njega jeziku ter je brez obzira na one kroge, katerim je bil pokret slovenski trn v peti in brez obzira na strahopetne miritelje med Slovenci, duška dajal žarkemu rodoljubju.

Kakor pesnik pa je odprl Slovincem pristop v svetovno slovstvo. Njegove pesmi so oni književni proizvod, ki daje Slovincem pravico postaviti se ob bok drugim mogočnim kulturnim narodom.

Prešeren bi pač lahko rekel z Vodnikom: »Dovolj je spomina, me pesmi pojo; ali, ako Prešern zaradi tega ne bode imenitnejši, če mu postavimo spomenik, in ne manj slaven, ako mu ga ne podignemo, je vendar-le naša dolžnost, da počastimo spomin pesnikov s tem, da mu postavimo spomenik — primeren ne njegovi veličini, ampak našim močem.

Ni zadosti, da čitamo in slavimo Prešerna, treba je, da svetu pokažemo, kako vemo ceniti svoje veljake, treba je, da pokažemo narodu lik imenitnika in da ga namestimo mlajšim rodovom za vzgled in navdušenje.

Zatorej se obrača podpisani odbor ponovno do slovenskega celokupnega naroda, da vsak po svoji moči pripomore povzdigniti pravočasno spomenik Prešernu. Pozivamo pred vsem javne korporacije slovenske, naj prednjačijo z rodoljubnim vzgledom; obračamo se do društev, da prirejajo v to svrhu veselice in akademije. Prosimo naše izobražence, da z delom dokažejo, kako cenijo pesnika. Vabimo narodno ženstvo, kateremu je pesnik slavo razglašal po svetu, da se odolži pesniku; kličemo mladino, da po možnosti pomaga proslaviti pesnika. Pozivljamo ves narod, da se odzove narodni dolžnosti.

Res je, da tarejo Slovence mnogi drugi in prepotrebni narodni davki. Ali tu gre za našo čast, in zanjo moramo radovoljno kaj žrtvovati, ako hočemo vredni biti svojih velikih umnikov in si ohraniti svetli obraz.

V Ljubljani, 20. januarja 1899.

Odbor za postavljenje Prešernovega spomenika:

Ivan Hribar,

mestni župan,

predsednik.

Rajko Perušek,

c. kr. profesor,

podpredsednik.

Dr. Makso Pirc, odvetnik; dr. Josip Stare, ces. kr. finančne prokurature tajnik; Andrej Senekovič, c. kr. gimnazijski ravnatelj; dr.

Ivan Tavčar, odvetnik — odborniki.

Z Dunaja,

dné 28. januarja 1898.

Proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu so predložili do sedaj spomenice: dr. Gambini za občino Kopar, dr. Rizzi za občino Pulj, dr. Bartoli za občino Lošinj Mali, Vrsar in Cittanova.

Za ta gimnazij pa je predložil poslanec Spinčič 53 prošelj, naslovljenih na zbornico poslancev. V teh prošnjah prosijo, naj zbornica poslancev blagoizvoli potrditi svoto, katero je c. kr. vlada postavila v proračun za leto 1899, za osnutje hrvatskega gimnazija v Pazinu. Takih prošelj je bilo torej danes izročenih 53, in sicer od župnih uradov, od hrvatskih in slovenskih občin, od občanarjev iz onih krajev, kjer še nimamo svojih zastopstev. Te prošnje so došle iz vseh šestih političnih okrajev v Istri. C. k. vlada je zadovoljila kulturni potrebi, postavivši v proračun za leto 1899. svoto za hrvatski gimnazij v Pazinu. Naše občine in župni uradi so izrekli priznanje in zahvalo c. k. vladi za ta čin in vlada brani te prošnje v ministerstvu za nauk in bogočastje kakor znake hvaležnosti hrvatskega in slovenskega naroda Istre za to, kar je bila — kakor priznavajo njeni organi sami — dolžna storiti! Desnica, večina zbornice poslancev, bode gotovo za to zahtevo našo, ako sploh pride do tega, da bode razpravljala o njej. Vsakako bode ista v teh vročih prošnjah videla vročo željo našega naroda po kulturnem zavodu, videla bode, da se jemlje obzir tudi na-njo. Vsakdo pak, prijatelj in neprijatelj, uvidi iz teh prošelj, kakov humbug so tirali Italijani, ko so, baje v imenu prebivalstva v Istri, protestovali proti hrvatskemu gimnaziju. Sličnih prošelj se pričakuje še iz Istre.

Posl. Spinčič in grof Alfred Coronini sta interpelovala njegovo ekscelenco, gospoda ministra za trgovino, radi pristanskega postopanja c. k. uradnikov v javnih skladiščih tržaških, zlasti ozirom na slovenske delavce v teh skladiščih, ter radi nepravilnosti, ki se glasom poročil po novinah godijo v istih.

Proti zaključku včerajšnje zbornične seje je poslanec Prohazka stavil predlog, da se od gospodske zbornice vrneni načrt o plačah c. k. službenikom vzame v razpravo že v prihodnji seji. Jednoglasi se je vsprejel predlog, da mora proračunski odbor sporočiti o stvari najdalje do torka, a predsednik je izjavil, da dotično poročilo postavi na dnevni red, čim je dobi.

Kaj se je godilo potem, ko je socialistiški poslanec Daszinsky stavil predlog, da se odpravi § 14. naše ustave, o tem sem Vam že sporočil na kratko, a ostalo ste izvedeli iz novin. Bil je to jeden najhujih škandalov, kar jih je doživela naša zbornica. Prepričanje je splošno, da se državni zbor odloži že v malo dneh, kajti takega pohujšanja vendar ni smeti trpeti že radi ugleda države.

Osmešili so se!

Spoznali so jih ne le na desni, ampak tudi na levi. Tako nam je sporočil minole sobote z Dunaja naš zaupnik. Menimo torej, da jih bode odslej ves svet sodil po tem spoznanju. Najnoveji njih »coup« kaže najbolje, kako slepi so v svoji strasti. Udar-

jeni so z slepoto. Ti ljubi Bog, kako naj sodimo vendar o politikih, ki najprej napovedujejo neizprosno vojno, a naslednjega dne hodijo beračit k istemu sovražniku svojemu?! Taki ljudje so morda vse drugo, ali resni niso. Neresnost v političnem nastopanju pa znači prokletstvo, pod katerim se mora stranka zrušiti prej ali slej. In ta usodni trenutek se je menda jel bližati našim ljubim sodeželanom. Ali more zahtevati, da ga smatramo resnim, tak politik, ki dela nasprotno od tega, kar bi zahteval že priprosti razum najpriprostejega človeka. Naravno, pametno, logično bi bilo, da bi italijanska gospôda šli najpopred do grofa Thuna in da so mu rekli: He, ti nam delaš krivice! Ako ne odstopiš od svojega početja in ako ne storiš tega in tega, ti bomo morali napovedati vojno, ker moramo varovati svojo kožo.

Tako bi bilo pametno in logično. Italijani so pa najprej napovedali vojno in potem še le so šli naznanjvat svoje pogoje in — beračiti! Oni so jeli sedlati konja pri — repu. S tem početjem so imenitni in učeni gospodje vzbudili splošno veselost na vseh koncih in krajih! A smešnost ubija v politiki, to smo rekli že večkrat. Naj je stranka še tako krivična, ima še vedno zaveznikov — kajti morila je veličina, s katero jako malo računajo v računih politike. — Dokler stranka ve, kaj hoče — in naj je to še tako krivično — in dokler hodi dosledno po svojih potih, dokler je dosledna v izbiranju svojih prijateljev in v pobijanju svojih nasprotnikov, zasluži ime resne stranke. A z resnimi strankami se računa vedno. Pobijajo jih seveda, nasprotujejo jim, ali poštrevajo jih vendar. To je: one ostajajo činitelj v politiki.

Čim pa stranka ne ve, ali si ne upa povedati, kaj hoče, čim se danes lovi za tem, jutri pa za drugim, čim izdaja sleherni hip gromčih pronuncijamentov, o katerih pa ve svet že v naprej, da niti ne misli na to, da bi jih res izvršila, čim blodi kakor potnik, ki je zgubil svojo smer v širni puščavi: osmešena je in zgubila je vso veljavo pred prijateljem in nasprotnikom.

V tako položnje so zašli Italijani že davno, a z zadnjem pronuncijamentom so zapravili zadnjo mrvico ugleda.

* * *

To kratkovidnost laških politikov označa dobro praška »Politik«.

Omenivši, kako je trentinskimi Italijanom nemogoče, da bi se vezali z Nemci, kakor so zahtevali njih neresni in nezreli tovariši iz Primorske — omenivši, kako je jokalo »Piccolo«, da sedaj Italijanom ne preostane druzega, nego da se zvežejo z Nemci, in kakó to glasilo nima prav nikaškega kriterija za presojanje, kaj da more priti za Italijane iz take zveze — omenivši, kako da je »Piccolo« rotill Nemce, naj prisežejo, da ne prevarijo Italijanov s tem, da bi za časa boja sklenili mir z nasprotniki brez ozira na Italijane, piše rešeni praški list:

»Milanski »Secolo« je priredil za ta tekst neko posebno muziko. Nasvetoval je, naj se v Avstriji zasnje trdna zveza med Italijani in Nemci proti Slovanom, in je zagotavljal, da bodo vsa irredentovska društva v Italiji povspeševala to zvezo. Tudi Imbriani in somišljeniki da bi se ogrevali za tako zvezo. Iz tega izgleda je razvidno, kako hitro so pri rokah pomagači iz »kraljestva«, kakor hitro so se ganili italianissimi v »neodrešeni« deželi. Mi ne vemo, kako se hočejo Nemci vesti nasproti tej ponudbi, ki se pošilja od onkraj meje na adresu njihovo. Ali divnosmešno bi bilo to, ako bi se Germania irredenta in italijanska irredenta sešli v prijazni družbi. Kaj pa poreče k temu družba nobelgardistov iz liberalnega veleposstva? Morda bodo imeli vendar nekoliko onih pomislekov, s katerimi spremlja »Kölnische Zeitung« to laško ponudbo, ko piše: »Med vsemi najnovejšimi bolj ali manj prikritimi poskusi, da bi se trozveza omajala ali se celo kazala porušeno, je ta poskus pač — najbedasteji. Po »Secolo« nasvetovana zveza med irredentovci in Nemci v Avstriji proti Slovanom bi značila pač toliko, kakor da se je trozveza razletela, kajti gori omenjena zveza med irredentovci in Nemci v Avstriji proti Slovanom bi značila pač toliko, kakor da se je trozveza razletela, kajti gori omenjene zveza bi merila na razpad državnega ozemlja dinastije habsburske in na kršenje temeljne misli trozveze. Irredentovecem utegne to biti seveda

prav. Razsodni ljudje pa zmajujejo z rameni, a mi ne dvomimo ni za trenutek, da nemški Avstriji primerno odklonijo zvezo, ponudeno jim od takih življev. Tudi tu velja rek: Timeo Danaes et dona ferentes.«

No, gospodje iz levice na tajnem niso tako skrupulozni. Oni že vsprejmejo ponujeno pomoč od laških signorov. Nu, kaj pa poreče vlada o tem hrupnem nastopu gospodov iz Primorske, katerim je pač najmanj potreba, da preveč greše na potrpežljivost vlade? Vlada: ali bode molčala še nadalje in gledala to strašenje, kakor so je jeli uprizarjati italianissimi s pomočjo gospoda Imbrianija in tovarišev?!

Nekoliko odgovora na ta vprašanja je že dal grof Thun minole sobote gospodoma Angeliju in Verzeznassiju. Potrebno je bilo, »skrajni čas je bil, da se je tudi od vladne strani spregovorila resna beseda in pa — odkrita. Umevno je ob sebi, da smo z zadovoljstvom zabeležili to možko besedo. Ne prihaja pa nam na misel, da bi mi Primorci že slavo peli gospodu ministerskemu predsedniku. Zato ne, ker to, kar je rekel italijanskima gospodoma o našem pravu, se nam mora dati, ker je vladi dolžnost, da stori kaj za odpravo tolike stare in vneboupijoče krivice in da zavrne objestnost naših razbrzdanih nasprotnikov, kajti iz te objestnosti, ako se skoro skoro ne zavrne v nje meje, bi morala navstati prava državna kalamiteta! In to v pokrajini, ki meji — ob — »kraljestvo Italijansko. A kdor hoče vedeti, kaj da pomenja tako mejaštvo, naj le pogleda v zgodovino tega stoletja!!

* * *

Pa tudi od laške strani imamo glas, ki potrjuje, kako neresni, nerazsodni in slepi so ti naši italijanski politiki iz Primorja. Glasilo trentinskih Italijanov »Alto Adige« pravi namreč: »Trentinci so se s pravim italijanskim čutstvom združili z svojimi brati od Adrije v italijanskem klubu ter žele živo, da se ta klub ohrani na podlagi svojega prvotnega programa nevtralnosti in brez udajanja nobeni onih dveh strank, ki se boriti za narodno nadvladje. Ali tega ni smeti zahtevati od Trentincev, da bi — porušili podlago svoje lastne narodne obrambe in pazljive nevtralnosti — prešli kar hkratu v zvezo z onim, ki ni dal dosedaj ni najmanjšega dokaza, da bi jim hotel biti pravičen.«

To, kar je napisal tu »Alto Adige«, je menda tako jednostavno, naravno, logično in samo ob sebi umevno z italijanskega stališča, da je more umeti sleherni politični abecedar. Le naši politiki so se kar hkratu — kolikrat že?! — prekopicnili preko političke in narodne logike, preko najelementarnejih zahtev praktične in pametne politike in preko — svoje lastne glave. Oni so vendar vedeli, kako mislijo Trentinci in kaj mora priti po takem sklepu! Saj so menda poznali Trentince, da so resni ljudje. In vendar so naši Primorci kar slepo storili oni divji skok — kam?! tega menda ne vedo niti oni sami. Pač, saj vidimo, kam so skočili: saj vidimo, kako plavajo glave Hortišev in Mauronerjev po valovecih se smešnosti. In iz tega elementa je ni rešitve ...!

Politični pregled.

TRST, 30. januarja 1899.

Italijanski računi. Včerajšnji »Piccolo« je — krotak. Nič napadov na grofa Thuna radi lekcije, ki jo je podal deputaciji italijanskih poslancev, nič razgrajanja, marveč je to ponižna resignacija, s kakoršnjo utika dobljeno zaušnice oni, ki ve, da jo je — zaslužil.

Le nekoliko računov je predložil »Piccolo«, da bi dokazal, kako se moti grof Thun v svojih računih in kako da je z svojim večnim štetjem glasov premenil pravico v — aritmetiko.

»Piccolo« pa modruje tako-le:

Italijani in Slovani so le del mnjšine oziroma večine. Ako štejemo glasove na desni in na levi, vidimo, da je več število na slovanski strani. Ali pa more grof Thun računati, da bo tudi jutri tako? Naj ozvolji le peščico svojih sedanjih prijateljev, ali naj ne bo navzočih le malo številcev zvestih, in — aritmetika grofa Thuna se je izjalovila. Tudi ob celjskem vprašanju je imela vlada večino na svoji strani, a na dan glasovanja se je odrekel kredit za celjski gimnazij. Tako se je godilo tudi

grofu Badeniju vzlic njegovim številkam. In tako se utegne zgoditi Thunu ker le šteje glasove in ne tehta — protestov. To postopanje je torej jako nevarno. Tudi Arhimed — tako zaključuje »Piccolo« svoje laške račune — je bil matematik, in bolji, nego je grof Thun, a vendar je bil porušen od vojaka prav tedaj — ko je računal.

Predno odgovorimo na »Piccolove« račune, moramo povdariti, da se močno moti, ako primerja pazinsko vprašanje z celjskim. To je tako krivo, kakor bi kdo rekel, da Italijani v Avstriji so istotako močni kakor Nemci! »Piccolo« pozablja, da na celjskem vprašanju so bili interesovani Nemci in da so nemški opozicionaleci porabili to priliko glavno za to, ker se jim videlo izborna sredstvo za obrekovanje in sumničenje onih konservativnih Nemcev, ki so v večini. Ti poslednji so bili takrat res v težavnem položaju. Radi pazinskega vprašanja pa je ni nijedne skupine v večini, ki bi se morala bati, da bi jo kdo spravil v krivo luč pred njenimi volilei. Tu je torej nekoliko razlike.

Še bolj neumestno je, ako hoče »Piccolo« najti nekako podobnost med položajem grofa Badenija in sedanjim položajem grofa Thuna. Takrat je krona napravila še en poskus, da bi pomirila razgrajajoče Nemce. Ali od tedaj je steklo mnogo vode po reki parlamentarnih dogodkov, a na obrežju se je nabralo dokazov, da popustljivost pred »argumenti z ulice« ne donesejo pomirjenja. Enkrat so odločilni krogi doprinesli veliko žrtev, enkrat so žrtvovali ministerstvo, ki je uživalo zaupanje krone. Žrtev je bila doprinesena zastoj. . . . In sedaj naj bi se odločili zopet za tako žrtev — za nič?! Tega ne morejo že zato, ker bi se s tem uveljavilo načelo anarhije. Kdor more prirediti kakov poulični škandal, ta naj bi nastavljal in odstavljaj ministre! Država, ki bi dopuščala kaj takega, bila bi država nereda, propasti.

Povrnimo se k računom, s katerimi hoče »Piccolo« dokazati, da bi grof Thun moral razbiti svojo večino radi — protestov nekaterih laških občin. Tak ministerski predsednik bi bil bedak, tudi če je njegova večina še tako majhna! Sedanja večina res ni posebno velika in se more celo premeniti v manjšino. Ali to se more zgoditi v prvi vrsti le po krivdi vlade, ako je ista omahljiva in ozvoljja dele večine tako, da zgubljajo veselje do boja za vlado, ki se ne čuti jedno z večino! In res pričajo vsi dosednji dogodki od Badenija sem, da je bila večina nezanesljiva le tedaj, kadar se jej vlada ni videla zanesljiva. Mi prihajamo torej do nasprotnega zaključka nego pa »Piccolo«: da se mora namreč vlada še tesneje okleniti večine, ne pa odbijati posamične dele s koketovanjem s posamičnimi skupinami izven večine, in bodisi tudi z Italijani!! Do tega prepričanja je došla menda tudi sedanja vlada! Mi umemo »Piccola«: on meni, da naj grof Thun poštev Italijane kakor nekako pomozno vojsko za vse slučaje. Toda vprašanje je: za kako ceno bi se moglo zgoditi to? Na to stran pa so naši računi jasni. Čim bi hotel poštrevati ljudij s takimi pretenzijami, kakoršnje stavljajo Italijani, odbil bi od sebe Jugoslovane in še marsikoga družega. Potem pa bi bila večina še manjša, nego je, in nevarnost še večja, da večina postane manjšina. Jugoslovani je — ako tudi ne računamo nikogar družega, ki bi utegnil iti z nami — skoro še ekrat toliko nego Italijanov, a aritmetika nas uči, da štiri je več nego dva. Toliko aritmetike se je učil menda tudi grof Thun! Kakor se vidi, pa »Piccolo« ne pozna niti toliko aritmetike, kolikor grof Thun, gotovo pa še manje, nego — Arhimed

Ako pa hočejo laška gospôda dokazati nasprotno, priznavajo le, da so jim popolnoma pošli argumenti, da so se jim zmešali računi, in da jim je sapo zaprlo po avdijencijski Angeliji in Verzeznassiji pred grofom Thunom. Štiri je vedno več nego dva. In ako mislijo, da italijanska dvojica šteje več, nego pa slovenska četorica, kažejo, da ne znajo šteti z obstoječimi odnošaji. A prav to smo jim dokazali danes na drugem mestu.

K položaju. To je gotovo sedaj, da se državni zbor odloži in sicer tako, da se zasedanje formalno zaključi. Vprašanje je le, da-li bode še par sej, da se reši zakon za uravnavo plač državnim uslužbencem, ali pa ne bode nobene seje več!?

O zadnjih škandalih v državnem zboru meni »Information«, da je smešno, ako se je levica ka-

zala tako razdraženo, ker je dotični češki novinar ploskal. Saj se ni dolgo temu, ko je istej obstrukciji ploskanje na galeriji jako dobro delo in ko je galerija uprav terorizovala vso večino. Sedaj pa ko je jeden zaploskal proti njim, so se razkačili tako, da so provzročili celo pretep. Ali ne mislijo go-poda, kake moralne posledice mora imeti to v de-želi? Kako deluje to na malega moža? Kako naj ima isti spoštovanje do zakona in državne avto-ritete, ko vidi take izgled?

Kar se dostaje pravne akeije, je jedne misli blizu ves svet. Ne le radi razdraženosti, ki vlada, ampak tudi radi tega, ker se skupine na levici sploh ne morejo združiti za skupne pogoje. Ako pride sploh do takega skupnega programa, pri-krojen bode moral biti po ukusu najradikalnejega nemškega krila, ki zahteva, da naj se nemščina proglasi državnim jezikom. Da o takih zahtevah ne more biti govora niti o početku kakega poga-janja, se umeje ob sebi. Nenemški narodi se ven-dar ne morejo spuščati v pogajanja z mislijo na — samoubojstvo.

«Drang nach Osten.» Dočim ne trpe Nemei med seboj nobenega Slovana (glej izganjanje slovanskih delavcev iz Prusije), prodirajo isti Nemei dalje in dalje v slovanske pokrajine, ne samo proti jugu in jugo-zapadu, ampak tudi proti vztoku. V ruski volinjski guberniji bilo jih je že 1892. leta nad 200 tisoč. Istega leta je Rusija prepovedala nadaljno naseljevanje teh gostov v imenovani gu-berniji. Zdaj pa so začeli preplavljati druge ruske pokrajine.

Publicist A. Volynjec, ki opazuje že več let ta «Drang nach Osten» glede Rusije opozarja v «Moskov. Vjedomostih» na nevarnost, ki preti na-rodu od teh tujcev ter zahteva, da se rečena pre-poved razširi na vse ozemlje rusko.

Zob za zob!

Domače vesti.

Imenovanja in premeščenja. Višega de-želnega sodišča svetnik v Trstu I. N. vitez Vi-sini je imenovan dvornim svetnikom na najvišem sodišču na Dunaju.

Okrajni glavar Germanno Zuech v Lo-šinju Malem je pridodeljen namestništvu v Trstu kakor referent, a vodstvo rečenega okrajnega gla-varstva je poverjeno okrajnemu višemu komisarju dru. Alfredu Manussi-u, pl. Montesole. (O po-slednjem čujemo, da pozna prav dobro hrvatski jezik.)

Imenovanja. Justično ministerstvo je imeno-valo gg. Josipa Cechet-a sodnikom v Ajdovščini, Jos. Fona sodnim tajnikom v Gorici in dr. A. Povšiča sodnim tajnikom z naslovom in znača-jem na Dunaju.

Kako so se ustili! Iz okolice nam pišejo: V člankih »Utrinki s shoda laških žu-panov« — nategnili ste že v pravi meri ušesa našim laškim ajorom, spoštovani gosp. urednik. Da tudi jaz nekoliko pripomoren k temu Vašemu »imenitnemu« delu, potrudil sem se, da sem prevel govor tržaškega »angelja«, tega zastopnika v dr-žavnem zboru e. kr. tržaških uradnikov in ga podajam tu radovednim čitateljem. Prosim torej, cenjeni čitatelji, čitajte, kako se je ustil gospod D'Angeli:

»Slovani se hočejo polastiti naše narodne po-sesti z napadi, z razžaljenji, z zvijačami. Od ger-manizacije prešlo se je v Avstriji k najčistejši sla-vizaciji, s prejšnjimi ravno istimi pogreški, z ravno isto nezrelostjo, in recimo tudi: z ravno istimi, sanjami, kajti tudi sedaj sanjajo o slovenski zemlji, kjer bivajo Slovani. Dolži se nas, da smo pojedli kako stotino tisočev Slovanov, ki so izžemali našo zemljo. Daleč je od nas misel, da bi ne dovolili avstrijskim Slovanom, da bi se tudi oni poslu-ževali pravice in človeškega prava, da bi ustali tudi oni kakor jeden civilizovanih narodov, a ostanejo naj v mejah, katere jim sti zaznamovali zgodovina in civilizacija«.

Tako se je ustil D'Angeli. Poslušalci so se-veda pritrjevali in ploskali navdušeno. In mi Slo-vani, kaj naj rečemo o takem govoru? Nada-ljujmo neustrašeno po svoji poti in smejajmo se takim govorom, ko vendar vemo, da so mojstri v izvrševanju znanega gesla: Reči in n ti, da ti ne poreče on!

Dvatisočletna latinska kultura. Pišejo nam iz okolice: Ni bilo shoda, ni bilo protesta, ni bilo najmanjše prilike, da bi se ne bili Lahi ustili o svojih 20-stoletni kulturi. Celó na Dunaju je naš Hortiš pripovedoval onim poslancem o nji, ka-teri so se ga toliko usmili in ga morda poslušali iz samega usmiljenja.

Mi neizobraženi Slovenci, mi divjaki smo se učili v šoli zraven slovenščine tudi nekaj latin-ščine. Učili smo se tudi, kako se pišejo rimske številke. Učili smo se, da pomenja M - tisoč, učili smo se, da pomenja C - sto, učili smo se, da po-menja L - petdeset, učili smo se, da pomenja X - deset, učili smo se, da pomenja V - pet, učili smo se, da pomenja I - eden. Učili smo se torej tudi, da I postavljemo le pred X in V, nikdar pa ne pred M, C ali L. Kakor smo se učili mi, zapisali bi mi divjaki, mi, ki ne maramo prav čisto nič za tisto 20-stoletno laško kulturo, mi bi zapisali to letnico tako: MDCCCXCIX.

Ker so pa Lahi sinovi slavne laške kulture one kulture, o kateri pričajo onesnažene suknje naših deželnih poslancev, morda ne bode odveč, ako povemo našim čitateljem, kako da je laško glavno glasilo zapisalo to letnico?! Na prvem mestu, z grozno debelimi črkami stalo je črno na belem: MDCCCIC.

Vesoljni svet klanjaj se pred genijem 20-sto-letne kulture! Vidi se, da je v resnici že stara, stara tako močno, da jo smemo poslati brez vse skrbi med staro šaro. Da! na svet, nove misli, novi nazori! Kar ne odgovarja teku časa, odtaja se, kakor sneg na solne.

Tržaškim Slovincem v čast! Omenivši ve-likega plesa »Delalskega podpornega društva« piše splitsko »Jedinstvo«:

»Ne smemo drugače, nego da pohvalimo ve-denje bratov nam Slovincov. Jako so mučeni in napadeni, ali še huje se oni branijo in upirajo. Uprav divimo pa se jim, ko vidimo, kako se oni zanimajo in potezajo za nas Hrvate in za vsako hrvatsko vprašanje osobito pa za gimnazij v Pa-zinu. V tem prednjačijo njih listi. Dvomimo, da bi se tako borili isti Hrvatje sami! Ta tolažiljivi pojav med Slovenci je najbolje podlaga naši bodočnosti. Dejanja spajajo dva plemena v jedno. Da bi le tako delali tudi Hrvatje in Srbi! In če zopet ne bi delali tako, kaj bi bilo iz njih?!

„Gioventù friulana“ in — rekruti. Pod tem naslovom prinaša »Soča« to-le vprav umestno notico:

Italijanski klub se je odločil — kakor čitamo v večerjajši »Sentinelli« — stopiti nasproti vladi v opozicijo ter glasovati proti vladni predlogi o kon-tingentu vojakov — novakov. Taka brzojavka je došla v Gorico. »Gioventù friulana« je takoj od-poslala na Blaža zahvalno brzojavko, da odobrava ta sklep ter se z njim strinja.

Umevno! V Avstriji služiti vojake, to tem tičkom ne diši, zato so proti novačenju, in zato jih je tudi že mnogo bilo pobegnilo v »blaženo domo-vino!« Na oni strani črnožoltih obmejnih kolov je bolj varno, ko ni treba služiti tej »stari Avstriji!«

Tečaj za orgljavee. Odbor cecilijanskega društva v Gorici je zboroval dne 12. jan. in je sklenil napraviti že letos tečaj za orgljavee. Vodili bodo jih možje-veščaki. Čas jim je določen v postu od 27. febr. najdalje do 4. marea. Že sedaj naj se pripravljajo, kdor se misli udeležiti. Prijavi naj se pri enem ali drugem odborniku v Gorici.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je na-brala g.čna Gustinčičeva v gostilni pri »Rumeni hiši« v slavo našega naroda 3 gl. 45 nvč.

Dobrovoljno ognjegasno društvo v Sežani priredi na Svečnico, dne 2. februarja t. l. vese-lico z sledečim vsopredom: 1. Načelnikov pozdrav. 2. H. Volarič: »Slovanska pesem«, mešan zbor. 3. S. Gregorčič: »V pepelnih noči«, deklama-cija. 4. P. H. Sattner: »Pogled v nedolžno oko«, moški zbor. 5. Dramatično društvo: »Oče so rekli, da le«, gluma v 1 dejanju. 6. A. Foerster: »Do-movina«, mešan zbor. 7. Ples. Vstopnina 1 krono za osebo. Ker je čisti dohodek namenjen za nakup ognjegasnega orodja, se bodo preplačila sprejemala hvaležno.

Iz Št. Petra na Krasu so nam priposlali vabilo na veselico, katero priredi družba podruž-nice sv. Cirila in Metoda »Pivka« v Št. Petru na Krasu dne 2. febr. 1899 v prostorih gosp. Ivana Korošca. Na veselici bodo sodelovali iz prijaznosti:

kvartet »Pivskih pevcev«, »Šentpeterski tamburaši«. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 1 krono, za družino 2 kroni.

To vabilo je razposlal odbor vsem rodolju-bom in narodnim društvom na Pivki ter v okolici in vabi tem potom še enkrat vse, da se gotovo od-zovejo temu vabilu. Ako bi kedo ne bil dobil va-bila, naj blagohotno oprosti ter naj tembolj gotovo pride na veselico, da se vresniči želja, ki jo goji odbor, da se namreč na tej veselici snidejo Notranjski rodoljubi, ne samo prav iz bližnje okolice, temveč tudi iz Postojne, Trnovega, Ilirske Bistrice, Divače in drugih krajev.

Zavedni Notranjci! Naše geslo naj bode: Na svidenje, dne 2. februarja v Št. Petru na vese-licii podružnice družbe sv. Cirila in Metoda »Pivka!«

Bodi enkrat jasno na Gorškem, Le onemu, kdor nima srca za trpine ob periferiji in zmisa za naše sedanje položnje, more ugajati, ako se be-gajo duhovi v takih trenotkih. In učiteljsko vpra-sanje je tisto, ki bega duhove. In največ se begajo duhovi — s trditvami. Trdilo se je v izvestnih učiteljskih krogih, da se italijanski poslanci po-nudili toliko in toliko za zboljšanje gmotnega stanja učiteljem. To je bila jedna trditev. Potem je bila decidirana izjava v »Soči«, da slovenski poslan-ci ničesar ne vedo okaki taki ponudbi. To je bila druga trditev. Te dni pa se je oglasil nekdo v »Narodu«, ki je rekel, da z veseljem pozdravlja sklep italijanskih poslancev, ki s'o slednjič vendar le uvideli potrebo, da se učiteljsvu zboljša gmotno stanje. To bi bila tretja trditev na podlagi katere ta do-pisnik pozivlje slov. poslance, naj glasujejo z ital. poslanci.

Tu imamo torej trditev za trditvijo. A trditev je le trditev in ne dokazano dejstvo. Zato bi prosili da nehajo enkrat s tem lovenjem slepih misli in da dobimo enkrat konkreten odgovor: **kdaž in komu se je stavila taka ponudba?!**

Pripomniti pa moramo takoj, da ne moremo umeti prav, kje naj naši poslanci glas-u-jejo z Italijani in kako naj zajedno — kakor pravi dopisnik — nadaljujejo boj za dež. šolski zalog, ko so izjavili isti ita-lijanski poslanci, da se ne povrnejo v deželni zbor, dokler bona dnevnem redu to vprašanje?!

To je vendar že — preneumno.

Koroško veleposestvo šteje za deželni zbor 103 volilee.

Kranjskega zvonarja sin in velikonem-ška agitacija. Sin značnega zvonarja Samasse v Ljubljani, dr. P. Samassa, je obesil svojo profesuro v Heidelbergu na klin ter je prevzel glavno ured-ništvo »Münchener Neuesten Nachrichten«, katere bode urejeval v Wolfvem duhu. Izdal je tudi hujskajočo brošuro o bodočnosti avstrijskega nemštva.

Vzoren državni poslanec je celjski dr. Pommer. Ta gospod je minole dni v državnem zboru interpeliral vlado radi »počenjanja češkega župnika v nemških občinah »Lipetz« in »Hostetz«. Izkazalo pa se je, da teh nemških občin, kjer fa-natični češki župnik tako kruto preganja Nemece — sploh ni. »Politik« opaža izborni: »Mi ve-rujemo, da je dotični župnik zmožen vsemu sla-bemu, ali da bi svoja zlodejstva počenjal v občinah, katerih — ni, tega ne moremo prav verjeti«. Celjski Nemei so lahko navdušeni za svojega po-slance, ki vidi nevarnost za Nemece tudi v krajih, katerih sploh ni na svetu!

Okrajna bolniška blagajna. V minolem tednu je bilo prijavljenih 338 slučajev bolezni, oz-dravljenimi pa je bilo proglašeni 500 oseb. V ozdravljenju jih je ostalo 1.051. 173 jih je obolelo vsled nezgode na delu. Proti odredbam zdravnikov se je pregrešilo 95 oseb. Podpor se je izplačalo minoli teden 12.317,24 kron

Kužne bolezni. Od 21. do 28. januarja je bilo priglašeni 6 slučajev davice, 11 škrlatine, 9 legarja, 1 ošpic. Umrlo jih je: 2 na škrlatini, 3 na davici, 3 na legarji.

Rojstva in smrti v Trstu. Od 15. do 21. t. m. je bilo v Trstu rojenih 48 moških in 50 žen-skih. Umrlo jih je 44 moških in 46 ženskih. V istem tednu minolega leta pa je umrlo 74 oseb.

Strašne posledice poskušane samomora. Kakor smo že poročali, se je pred nekaj dnevi v infantarijski vojašnici v Celji poskušil ustreliti kor-poral Jesih. Streljal se je s tako trdovratnostjo, da

je hotel vnovič nabasati puško, ko se je ustrelil že kaj piše. Težko ranjeni se nahaja sedaj v deželni bolnici; ne vidi, ne sliši in ne more govoriti; jed mu vlivajo v grlo po cevi. Navzlic tem groznim poškodbam je vse upanje, da Jesih ozdravi. V tem slučaju ga pač čaka grozna pokora za vse življenje za lahkomišelni čin njegov.

Nesreča. Iz Št. Petra na Krasu poročajo 27. t. m.: Minolo noč se je iz Postojne vračal Tomaž Kaluža, bivši trgovec in krčmar iz Nerina, po železniški progi domov. Mogoče, da se je hotel ogniti prihajajočemu vlaku, a je po nesreči zašel na kraj nasipa, pod katerim so ga v jutro še nekoliko živnega našli delavci; umrl jim je že mejpotoma.

Različne vesti.

Žalosten slučaj. Aleksij Filozofov, častnik carske garde v Petrogradu, moral je te dni radi nekega pregreška ošteti podložnega mu vojaka. Ker pa je isti odgovarjal predrzno in nesramno, potegnil je častnik revolver ter je ustrelil vojaka. Le-ta je ostal mrtev pri tej priči. — Častnika pa je začela peči vest in, vsled kesa ves obupan, potegnil je vnovič revolver ter usmrtil — samega sebe.

Pokojnik je bil sin tajnika grške kraljice Olge, ki mu je bila krstna botra ter ga je dala vzgojiti.

Kraljico so obvestili brzojavno o tem žalostnem dogodku.

Premožen berač. V Ženevi je umrl pred kratkim v svoji borni sobici star berač, ki je dobival iz blagajnice za siromake po 10 frankov mesečne podpore, a hranil se je z ostanki jedil, katere je nabiral po cesti. Ko pa je čutil, da so mu bliža smrt, poklical je beležnika ter napravil testament, s katerim zapušča dvema mladima sorodnicama vse premoženje svoje — 80 tisoč frankov. Ne vemo sicer, kakšna je zunanost teh dveh srečnih dedkinj; vsekako pa opozarjamo mlade in še svobodne čitatelje na ti dve sicer gotovo precej dobri partiji.

Tovarna za »redove«. V Budimpešti so te dni zaprli nekega Aleksandra Herzog-a, ki je fabriciral redove in diplome kar na debelo. V njegovem stanovanju so našli na tisoče redov vseh narodov na svetu in sicer pravih redov, kakor jih predpisujejo dotična pravila, ne ponarejenih, le na onih višjih redih, ki se podeljujejo z briljanti, so bili isti nadomeščeni s ponarejenimi kamenčki. Nadalje so našli pri njem nešteto diplom in kolajn vseh mogočih razstav od najmanjših do svetovnih razstav v Parizu, Chikagu, Filadelfiji itd. Tudi doktorskih diplom je bilo vmes. Herzog je bil v zvezi z svojimi pomagači, katerih je moral veliko imeti v inozemstvu. On je poskrbel tudi za imenovanja konzulov različnih držav. Računal je po določenem tarifu od 500 do 4000 gld. in še več. Iz njegovih pisem se je pokazalo, da se ima več odličnih in znanih oseb samo Herzogu zahvaliti za svoje »dostojanstvo«.

Prijatelji miru. V Monakovem se je zasnova odbor, ki hoče prirediti manifestacije v prilog miru konferenci. Ta odbor je imel te dni sejo, v kateri je sklenil priobčiti nastopni proglas:

Nočemo, da bi Nemčija razorožila dotlej, dokler bodo oborožene vse vlasti na okoli. Nočemo, se zmanjša moč domovine, nočemo se odpovedati, nobeni koristi, katerih moremo pričakovati, ali naš namen je, da se, ako mogoče, preprečijo vojne. Če pa pride tako, da bode vojna neizogibna, hočemo, da se vsaj ne bodo dogajale krutosti. Naš namen je, naj bi se zmanjšala neprestana nevarnost vojne, da se skreči tekmovanje v oboroževanje.

Madjarski kralj — kateremu je bila mati Slovanka. Kosti kralja Bele III. in njegove soproge Ane so Madjari z veliko slavo in častjo prenesli iz Antijohije v rakev ogerskih kraljev. O Beli III., kakor ogerskem kralju in čistem Madjaru, so pisali vsi madjarski listi, pesniki so mu pevali pesmi a akademiki so mu pisali študije. Sedaj pa se je pokazalo naenkrat, da je Belina mati bila Rusinja Efrozina a njegova hči »eine Wendin« (Mittheilungen des Inst. für oest. Geschichtsforschung III., 395.) Ako sti mu mati in hči bili Slovanki, tedaj je pa res bil pristen Madjar, ta kralj Bela III.!

Kanonizacija. Škofje severne Amerike so zaprosili Sv. Stolico, da se vsprejme med »blažene«, bivši škof Filadelski Neumann, — ki je bil Čeh po rodu in je mej drugim postavil filadelfijsko stolno cerkev. Upati je, da sv. Stolica ugoditi tej prošnji.

Mednarodnega shoda žurnalistov v Rimu vdelež se letos tudi socijalni demokratje, da pokažejo, kakor piše »Arbeiter Zeitung«, vsemu svetu, na kak način smešijo nekateri nemški novinarji — svobodo tiska.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 30. Danes je vsprejel finančni minister dr. Kaizl deputacijo lastnikov tiskarn, ki so mu predložili prušnjo za odpravo časniškega kolka. Minister jim je odgovoril, da jim ne more dati nikake nade, dokler ne dobi pokritja za svoto, ki odpade po odpravi časniškega kolka.

Dunaj 30. Predsednik dr. Fuchs je češkemu novinarju Penižku odtegnil dovoljenje, zahajati v tem zasedanju v ložo novinarjev. (Ta kazen je pač iluzorična, kajti, zasedanje bode itak trajalo le še par dni. — Ured.)

Budimpešta 30. V današnji seji zbornice poslancev je stavil eden poslancev skrajne levice predlog, da se število glasov v zapisniku izrazi tudi s črkami in je zahteval glasovanje po imenih o tem predlogu. Radi tega predloga je prišlo do hudega spopada med predsednikom in poslanci.

Petrograd 30. »Praviteljstveni Vestnik« pravi, da v zadnjem času prihajajo poročila iz različnih krajev, da se v Makedoniji za spomlad pripravlja revolucionarno gibanje. Rečeni list meni, da je težko verjeti, da bi se agentom izvrševalnega odbora posrečilo zasejati seme ustaje notri med miroljubnim in delavnim prebivalstvom Makedonije. Vzroka da je za nado, da turška vlada napne vse sile, da uredi odnose v Makedoniji tako, da bodo odgovarjali resničnim koristim prebivalstva. Ako bi pa se vendar posrečilo vzbuditi tako revolucionarno gibanje, tedaj je možno reči že sedaj, da to gibanje ne najde prijaznega odmeva ni v Rusiji, ni v drugih evropskih državah.

Helsingfors 29. Tu se je razglasil carski ukaz, s katerim se nalaga senatorjem, guvernerjem in višim uradnikom Finske, da morajo poznati ruski jezik.

Petrograd 30. Car in carica sta vsprejela včeraj avstro-ogerskega poslanika, kneza Lichtensteina, v avdijenci za slovo.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 30. januarja (Izv. brzojav.)
Pšenica za januarja 86 $\frac{1}{8}$ za maj 81 $\frac{3}{8}$. za mare 85 $\frac{5}{8}$ Koruza za maj 43 $\frac{5}{8}$ Mast 597.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 30. Pšenica za mare gold. 9.64—9.65. Pšenica za april 9.46 gl. 9.48 do ——. Pšenica za oktober gold. 8.68 do 8.69. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gl. 7.97 do 9.99. Koruza za maj 1899. gl. 4.86 do 4.87. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.85 do 5.86. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. 5.50 do 5.60.

Pšenica: ponudbe in kupčije slabe. Prodaja 17.000 met. stotov. Vreme: lepo.

Hamburg 30. Trg za kavo. Santos good average za mare 31.75, za maj 32.—, za september 33.—, za december 33.50.

Havre 26. Kava Santos good average za januar 50 k. frankov 37.75, za april 50 k. frankov 38.75.

Praga 30. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig. Stalno. Promptno gl. 12.40. Mare gl. 12.50. Oktober-dec. gl. 12.20. Denar.

Dunajska borza dne 30. januarja.

	predčera	danes
Državni dolg v papirju . . .	101.65	101.45
„ „ v srebru . . .	101.25	101.25
Avstrijska renta v zlatu . . .	120.15	120.10
„ „ v kronah . . .	102.10	102.20
Kreditne akcije . . .	360.75	360.90
London 10 Lsr.	120.45	120.45
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.55	9.55 $\frac{1}{2}$
100 italijanskih lir	44.40	44.45

Gostilna na prodaj!

Na prodaj je dobro obiskovana slovenska gostilna na primernem kraju mesta. Gostilna donša do 10 gld. dobička na dan. Pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni »Commercio«, bodisi ustmeno ali pismeno.

Poštna in brzojavna odpraviteljica

z večletnim službovanjem, ki je večja slovensčini, nemščini in tudi italijanščini v besedi in pisavi, vsprejme se v stalno službovanje z mesecem marcem t. l. Plača pa dogovoru. Ponudbe sprejema: **A. Schrey**, c. kr. poštar na Jesenicah (Assling), Gorenjsko.

PRSNI PRAH (prah za izvoščeko)

(ne kašljaj).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataralnim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 zvč. Dobiva se jedino v lekarni **PRAXMARER**, »Pri dveh zamorcih« občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Pserhofer-jeva

lekarna „Pri zlatem državnem jabolku“
na Dunaju I., Singerstrasse šte. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne kroglice

so davnoskušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo.
Te kroglice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletij pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I., Singerstrasse št. 15.

Teh kroglic stane: jedna škatljica s 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 nč. Ako se znesek predplača, stane s poštnino vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 nč., 2 zavitka 2 gl. 30 nč., 3 zavitki 3 gl. 35 nč., 4 zavitki 4 gl. 40 nč., 5 zavitkov 5 gl. 20 nč., 10 zavitkov 9 gl. 20 nč. (Manje od jednega zavitka se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva »J. Pserhoferjeve čistilne kroglice«.

in paziti je, da ima pokrov vsaki škatljici isti podpis **J. Pserhofer** v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

J. Pserhoferjev balzam za ozeblino, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

J. Pserhoferjev trpotčev sok, za lečenje sliza 1 steklenica 50 nč.

J. Pserhoferjev balzam za goltanec, 1 steklenica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.

Stoll-ovi kola-preparati, izborno krepilno sredstvo za želodec in živce, 1 liter kolavina ali cikstirja 3 gl., pol litra 1 gl. 60 nč., četrt litra 85 nč.

J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec (prej imenovana življenska esenca). Rahlo raztopljajoče sred-

stvo, ki upliva krepilno na želodec pri zabasanju, 1 bočica 22 nč., 1 ducet 2 gl.

J. Pserhoferjevo mastilo za rane, 1 steklenica 50 nč.

J. Pserhoferjeva tanokininska pomada pospešuje rast las, jedna škatljica 2 gl.

Ranocelni obliž od pok. prof. Stendel-a, 1 lonček 50 nč., prosto poštnine pa 75 nč.

Universalna čistilna sol A. W. Bullrich-a domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, jeden omot 1 gl.

Razven imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih listih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje poskrbuje se točno vsako in nahajajoče se blago po nizki ceni. Razpošiljanja po pošti se vrše točno, a treba je denar doposlati naprej; večja naročila tudi po poštne povzetju.

Pri pošiljavi denarja po pošti nakaznici stane portu veliko manj, kakor po povzetju.